

Bekymringer

15. søndag e. trinitatis ved Gratiakirkens 25- års jubilæum 20. september 2009. LGJ.

Evangelium: Matthæus 6,24-34

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon. Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage.

Vi har dem for det meste med os, selvom de er besværlige. De kan sammenlignes med en tung rygsæk, der gør det vanskeligt at vandre opad. Lidt ligesom i populære udsendelser om, hvordan man smider 30 eller 50 kg, som sidder fast på kroppen. Det er bekymringerne. Vi har dem med os. Desværre kan vi ikke bare lægge dem fra os, selv om de kun er til besvær. De gør det vanskeligt at leve. Vi kommer måske videre, men bekymringerne præger os. Og vi kommer ikke bare godt videre.

Vi føler, at vi har grund til at bekymre os

Jesus nævner, hvad bekymringerne handler om: *Bekymring for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen.* Det er ikke ligegyldige ting, men basale ting i livet. Vores liv, mad og drikke og tøj. Altså ikke spørgsmål om mere eller mindre overflod, men om man overlever eller ej. Sådan som mennesker også i dag må kæmpe for at overleve mange steder i verden. Jo, de kan have grund til at bekymre sig! Deres bekymringer virker på en måde meget mere rimelige end dem, vi selv har. Føden og klæderne har vi jo, og vi har også tøj. Har vi på den baggrund nogen rimelig grund til at bekymre os?

Men her vil jeg gerne tage os selv lidt i forsvar. Når vi bekymrer os for uddannelse og arbejde, er det jo også livsnødvendige ting for os. Og er det ikke rimeligt, når unge bekymrer sig for, om de finder en kristen kæreste og ægtefælle? Er det ikke nogle gange med god grund, at vi bekymrer os for vore børn og for helbredet? Vi går i skole, uddanner os, går på arbejde, forsøger at bygge familielivet op og plejer fællesskab med andre mennesker. Det kan være slidsomt, og det kan fylde os med bekymring, fordi vi mærker, at livet kan gå i stykker.

Når Jesus spørger: *Og hvorfor bekymrer I jer for klæder?* svarer vi: Fordi det ikke er så let! Fordi det kræver overvejelser og arbejde! Og fordi vi ikke ved, om vi klarer det! Jeg kan jo ikke lade stå til. For jeg er jo ikke længere et barn! Hvem skal gøre det, hvis ikke jeg gør det? Disse tanker har vi alle. Og vi forstår hinanden. Men samtidig må vi også indrømme, at bekymringen kan være som en besættelse, der lammer og gør arbejdet besværligt. I stedet for bare at gøre det, som skal gøres – ligesom fuglene og blomsterne – så påtager vi os ansvar på den forkerte måde! Og det ansvar plager os og gør, at det bliver vanskeligt at se fremad. For opgavens omfang og risikoen for, at det mislykkes for os, er åbenlys. Og den risiko har det med at vokse og blive større og større, desto mere vi fokuserer på den.

Jesus Kristus har en del at sige i den forbindelse:

Bekymringerne er til ingen nytte

Jesus spørger: *Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig?*

Arbejde er nødvendigt. Planlægning er nødvendig. Men bekymringerne, altså fokus på om det lykkes, på dit ansvar og opgavens størrelse, hjælper ikke, men gør det snarere vanskeligere at sove. Og får vi ikke søvn, bliver det vanskeligere at arbejde, plus at vi bliver besværlige at være sammen med. For bekymringerne kan ses på panderynkerne, på de knugede hænder, de hævede skuldre og travlhed, jag og stress. Og på den måde opstår nye problemer. Vi prioriterer forkert med hensyn til det, vi spiser, og vi får for lidt motion. Også vores åndelige liv bliver forsømt. Stilhed med andagt og gudstjeneste bliver sjældnere. For der er ikke tid. Du skal jo studere, tjene penge og holde fri. Derfor skærer du ned på deltagelse i gudstjeneste og fællesskab i menigheden. For du har ikke tid. Nej, der er ikke tid, fordi bekymringerne har besat os. Og det er til ingen nytte, ja, simpelthen skadeligt.

Hvor stammer bekymringerne fra?

Hvis man ser sammenhængen og forstår, hvor bekymringer kan stamme fra, kan man måske få komme tættere på bekæmpelse af dem. Jesus forklarer: *Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon. Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv.*

Ordet "derfor" fortæller os, at der er sammenhæng mellem bekymringer og afgudsdyrkelse. Ikke den åbenlyse form for afgudsdyrkelse, men den milde form, som består i at vi tjener "mammon". At tjene mammon er at sætte indtjeningen over alt andet. Altså at gøre arbejdet, som du tjener dine penge ved, til det vigtigste, det første og det mest afgørende. Det er jo nærliggende for os, fordi det ser ud, som om vores eget liv og vor families liv afhænger af vores arbejde. Derfor må alt andet må komme i anden række: Familie, venner, menighed og også vort vort eget liv kommer i anden række. Også vore følelser må komme i anden række. Ja, også vores åndelige liv med Gud i bøn og gudstjeneste kan komme i baggrunden. Og dermed er vi alene om det hele. Og da er der grobund for alle mulige bekymringer. For mammon vil svigte os. Vort helbred vil svigte os. Der er virkelig grund til bekymring!

Mammon er jo resultatet af arbejde. Timelønnen. At dyrke mammon som en afgud viser sig ved, at man sætter sit arbejde over alt andet. Min indsats. Mit arbejde. Og da er det ikke så mærkeligt, at bekymringer vokser frem? For hvad nu, hvis jeg bliver syg eller bliver afskediget? Hvad nu hvis jeg dumper, eller hvis jeg bliver set ned på af mine nærmeste? Det lille "derfor" er vigtigt: "Derfor" må I ikke være bekymrede! Fordi bekymringen dybest set er et symptom på noget værre, nemlig afgudsdyrkelse, derfor må vi ikke være bekymrede

På en måde står vi nu med et endnu større problem, nemlig mangel på tillid! Mangel på tillid til den sande Gud! Manglende tillid og fællesskab! Men nu tager Jesus fat om det!

Jeres far i himmelen

Jesus siger: *Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette.*

- Den rammer vel lige i mellemgulvet! "I lidettroende!" Hvor er det dog sandt. Her gik jeg rundt og mente, at jeg var en troende kristen, og så afslører mine mange bekymringer, at jeg er "lidettroende". Så var det ikke håbløst før, så er det håbløst nu.

Men det, Jesus siger, er netop *ikke* et slag i mellemgulvet. Hør en gang til, hvad han siger: *Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende?* Han siger jo netop, at Gud klæder os og sørger for os, selv om vi er de "lidettroende". Så er det *ikke* et slag i mellemgulvet! Det er snarere et knus. Det er en favn. Det er en indbydelse! Det er udtryk for kærlighed og omsorg. Han stiller jo et spørgsmål: Vil jeres Far i Himmelen ikke sørge for jer? Selv om vores tro er lille, selv om vi er taget på forsk gerning og er trængt op i en krog, vil jeres far så ikke sørge for jer?

Vi bekymrer os med god grund – men samtidig til ingen nytte. Vi klarer det ikke. Men netop da kommer din Skaber med sin favn, sit knus og sine løfter om, at han stadig er din far. Her tales der til os som børn på den gode måde. Bekymringerne er udtryk for, at vi tænkte vores Far i himmelen væk. Ansvarer var vores helt alene. Men nu siger Jesus, at Gud er vores far, og at vi er hans børn, som han klæder og holder i live.

Jeres værdi

Han sammenligner os med fugle og blomster og beder os vurdere, hvem der er mest værd! *Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de?* Hvad er et menneske værd?

Der findes mange svar. Og svaret afhænger i høj grad af, hvem vi er sammen med, når vi besvarer spørgsmålet, om vi tilhører Gud, eller om vi er overladt til os selv:

- Når kroppen ligger i en kiste og er kold, bleg og stiv, hvad er mennesket da værd?

- Når jeg har skadet andre og forløbet mig, hvad er jeg værd?

- Når jeg er forladt og ensom og føler mig forkastet, hvad er jeg da værd?

Svaret er indlysende: Da er du intet værd!

Men besvar nu spørgsmålet, samtidig med at Jesus Kristus er hos dig, og du er Guds barn.

- Når du ligger på dødslejet og din krop ikke kan mere, da siger Jesus til dig: Jeg opstod for dig! Jeg har overvundet døden! Hvad er du da værd? Han rejser dig fra graven til evigt liv!

- Og når du står i skyld til halsen, og Jesus er hos dig og siger: Jeg døde i dit sted! Fred være med dig! Da har du en stor værdi!

- Og når du er ensom og forladt, da kan du sige med David i Salme 27: *Far og mor forlod mig, men Herren tager mig til sig.* Og da gælder det, hvad der står i Hebræerbrevet 13: Herren siger: *"Jeg vil ikke slippe dig eller forlade dig!"*

Ham, som taler til os, giver os værdi. Jesus gav en røver værdi. Han sagde: *I dag skal du være med mig i Paradis!* Han siger til dig i gudstjenesten, ved alterbordet og ved din andagt om morgenen: Du er min, jeg tilgiver dig. Og du er med i min menighed på jorden og i Himmelen.

Søg først!

Jesus siger: *Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.*

Her indbyder han os til at sætte fællesskabet med Gud øverst. Og Jesus har forklaret os, hvor Guds rige er: "Guds rige er kommet nær. Omvend jer og tro på evangeliet!" Guds rige er der, hvor evangeliet om Jesus Kristus forkyndes. Og Guds rige er et andet udtryk for Guds herredømme og magt. Guds rige gør sig gældende ind i vores liv, når vi hører Guds ord, og når han giver os tilliden tilbage, tilliden til ham, tilliden til hans omsorg, tilgivelse og frelse.

Derfor

Det er derfor, vi ikke skal være bekymrede for noget! *Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage.* Ikke fordi vi ikke har ansvar og vanskelige opgaver. Det har vi jo. Og det kan være og er til tider meget plagsomt. Det anerkender Jesus, når han siger: *"Hver dag har nok i sin plage."*

Det kan vi alle sammen bekræfte: Du kommer hjem og kaster dig i lænestolen – plaget af arbejdet. Eller plagen er i hjemmet med sygdom eller konflikt. Du er plaget af, at fællesskabet ikke fungerer. Og du går dig en lang tur. Er det hele din skyld? Uden tvivl har du et ansvar for, at det gik, som det gik! Men din Far har det overordnede ansvar. Og ham kan vi overlade bekymringerne til. Meget trygt endda. For han opfordrer direkte til, at vi kaster bekymringerne på ham og overlader dem til ham i bøn. *Ydmyg jer derfor under Guds stærke hånd, så vil han ophøje jer, når tiden kommer, og kast al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer (1 Pet 5,6-7). Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak (Fil 4,6).*

Her befries vi for de tunge bekymringer!

Hvordan kommer vi så videre? Ved at vores Far bevarer fokus. Han ved, hvad vi trænger til. Han sørger for os. "Jeres far sørger for jer!" Han tager det fulde ansvar for os og for vores liv. Så tør vi leve både i dag og i morgen. Amen.